

КАФЕДРА ДЕРМАТОВЕНЕРОЛОГІЇ ТА КОСМЕТОЛОГІЇ
З КУРСОМ ДЕРМАТОВЕНЕРОЛОГІЇ І ЕСТЕТИЧНОЇ МЕДИЦИНИ ФПО
І МЕДИЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ

ЗАТВЕРДЖЕНО:

Декан ІІ медичного факультету
доцент Полковніков Ю.Ф.

«31»серпня 2021р.

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
ДЕРМАТОЛОГІЯ, ВЕНЕРОЛОГІЯ З ОЦІНКОЮ РЕЗУЛЬТАТІВ ДОСЛІДЖЕНЬ
назва навчальної дисципліни

РОЗГЛЯНУТО

на засіданні Ради Студентського
самоврядування факультету

Протокол № _____

від «____» _____ 20__р.

РОЗГЛЯНУТО

на засіданні Спільної Вченої Ради
медичних факультетів

Протокол № 1 _____

від «31»серпня 2021р.

Запоріжжя - 2021

1. Загальна інформація про викладача:

Викладачі: проф. Макуріна Галина Іванівна, доц. Головін Анатолій Вячеславович

e-mail: dermatology.zsmu@gmail.com

кафедра: дерматовенерології та косметології з курсом дерматовенерології і естетичної медицини ФПО

адреса: пр. Сталеварів 36, Запорізький державний медичний університет, кафедра дерматовенерології та косметології з курсом дерматовенерології і естетичної медицини ФПО.

2. Назва, код дисципліни і кількість кредитів

Назва «Дерматологія, венерологія з оцінкою результатів досліджень»

Кількість кредитів ЄКТС – 3

3. Час і місце проведення навчальної дисципліни: 1 семестр 3 курсу (5)

4. Пререквізити і постреквізити навчальної дисципліни

Навчальна дисципліна «Дерматологія, венерологія з оцінкою результатів досліджень» базується та інтегрується з дисциплінами: нормальна анатомія, патологічна анатомія, нормальна фізіологія, патологічна фізіологія, фармакологія.

5. Характеристика навчальної дисципліни

5.1 Призначення навчальної дисципліни

У практиці лікаря зустрічається понад 2000 захворювань шкіри та декілька десятків захворювань, які передаються переважно статевим шляхом. Вміти розпізнати найбільш поширені серед них захворювання та призначити терапію обґрунтовує необхідність вивчення дерматології і венерології.

5.2. Мета вивчення навчальної дисципліни

Метою викладання навчальної дисципліни є вивчення етіології та патогенезу захворювань шкіри та її придатків й інфекцій, що передаються переважно статевим шляхом. Вивчення клінічної картини та перебігу ряду дерматозів й інфекцій, що передаються переважно статевим шляхом, а також новітні методи діагностики, лікування й профілактики. Опис цілей сформульований через вміння у вигляді цільових завдань (дій). На підставі кінцевих цілей до кожного змістового модулю сформульовані конкретні цілі у вигляді певних умінь (дій), цільових завдань, що забезпечують досягнення кінцевої мети вивчення дисципліни: навчитися діагностувати основні хвороби шкіри та її придатків, призначати адекватне обстеження, трактувати отримані результати дослідження, призначати лікування, профілактичні заходи.

5.3 Завдання вивчення дисципліни:

1. Визначати етіологічні фактори появи та подальшого клінічного перебігу найбільш поширених шкірних та венеричних захворювань людини.
2. Провести лабораторне та / або інструментальне обстеження, здійснювати диференційну діагностику дерматозів.
3. Ставити на основі клініко-анамнестичних даних попередній діагноз найбільш поширених шкірних та венеричних захворювань.
4. Вміти деонтологічно виважено визначати тактику спілкування та обстеження хворого та виконувати принципи профілактики найбільш розповсюджених дерматозів з хронічно-рецидивуючим перебігом.

5.4 Зміст навчальної дисципліни

Програма навчальної дисципліни складається з 1 модулів та 3 змістових модулів

Розділ 1: «Загальна дерматологія. Дерматологія, венерологія»

Змістовий модуль 1. Загальна дерматовенерологія.

Тема 1. Методика клінічного обстеження дерматовенерологічного хворого.

Тема 2. Будова шкіри. Патогістологія шкіри. Первинні й вторинні морфологічні елементи висипки.

Змістовий модуль 2. Дерматологія.

Тема 3. Алергодерматози: дерматити, токсикодермії, екзема. Етіологія, патогенез, класифікація, клініка. Лабораторні методи дослідження хворих.

Тема 4. Псоріаз, червоний плоский лишай.

Тема 5. Клініка, діагностика пухирних дерматозів.

Тема 6. Піодермії. Методики лабораторної діагностики.

Тема 7. Паразитарні хвороби: короста, вошивість, демодекс.

Тема 8. Кератомікози.

Тема 9. Дерматофітії, глибокі мікози: методики й значення лабораторної діагностики.

Тема 10. Вірусні дерматози.

Змістовий модуль 3. Венерологія.

Тема 11. Загальний перебіг сифілісу. Первинний сифіліс, його діагностика.

Тема 12. Клініка, лабораторна діагностика вторинного, прихованого сифілісу.

Тема 13. Третинний, вроджений сифіліс. Методики діагностики. Лікування та профілактика сифілісу.

Тема 14. Етіологія, клініка, лабораторна діагностика гонореї та трихомоніазу.

Тема 15. Сучасні методи лабораторної діагностики негонорейних уретритів.

Тема 16. ВІЛ-інфекція. Диференційований залік з дисципліни.

6. План вивчення навчальної дисципліни

Теми лекцій

Розділ 1: «Загальна дерматологія. Дерматологія, венерологія»

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Введення в дерматологію. Будова шкіри.	1
2	Морфологічні елементи висипки.	2
3	Алергодерматози.	2
4	Псоріаз. Червоний плоский лишай.	1
5	Пухирні дерматози.	1
6	Піодермії: етіологія, патогенез, класифікація, клініка. Роль лабораторних досліджень в визначенні етіології та патогенезу захворювань.	1
7	Паразитарні хвороби.	1
8	Мікотичні ураження шкіри та слизових оболонок. Кератомікози.	1
9	Мікотичні ураження шкіри та слизових оболонок. Дерматофітії.	1,5
10	Вірусні дерматози.	1
11	Класифікація ВОЗ інфекційних хвороб, що переважно передаються статевим шляхом. Сифіліс: загальна схема перебігу, лабораторна діагностика. Сифіліс первинний.	1,5
12	Вторинний сифіліс. Методики діагностики.	1
13	Третинний та вроджений сифіліс. Принципи терапії та профілактики.	1
14	Гонорея, трихомоніаз. Етіологія, клініка, діагностика.	1
15	Сучасні методи діагностики негонорейних уретритів	1,5

16	ВІЛ-СНІД та дерматологічні аспекти цієї проблеми	1,5
РАЗОМ:		20

Теми практичних занять

Розділ 1: «Загальна дерматологія. Дерматологія, венерологія»

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Методика клінічного обстеження дерматовенерологічного хворого.	1
2	Будова шкіри. Патогістологія шкіри. Первинні й вторинні морфологічні елементи висипки	3
3	Алергодерматози: дерматити, токсикодермії, екзема. Етіологія, патогенез, класифікація, клініка. Лабораторні методи дослідження хворих.	1
4	Псоріза, червоний плоский лишай.	1
5	Клініка, діагностика пухирних дерматозів.	1,5
6	Піодермії. Методики лабораторної діагностики.	1,5
7	Паразитарні хвороби: короста, вошивість, демодикоз.	1,5
8	Кератомікози.	1,5
9	Дерматофітії, глибокі мікози: методики й значення лабораторної діагностики.	1,5
10	Вірусні дерматози.	1
11	Загальний перебіг сифілісу. Первинний сифіліс, його діагностика.	1
12	Клініка, лабораторна діагностика вторинного, прихованого сифілісу.	0,5
13	Третинний, вроджений сифіліс. Методики діагностики. Лікування та профілактика сифілісу.	0,5
14	Етіологія, клініка, лабораторна діагностика гонореї та трихомоніазу.	1
15	Сучасні методи лабораторної діагностики негонорейних уретритів.	1,5
16	ВІЛ-інфекція. Диференційований.	1
РАЗОМ:		20

7. Самостійна робота студента виконується за допомогою EDX-курсу («Туберкульоз шкіри» та «Анатомія лицьового відділу голови»)

Розділ 1: «Загальна дерматологія. Дерматологія, венерологія»

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Анатомія, гістологія, фізіологія шкіри. Методи обстеження шкірного хворого	5
2	Причини хвороб шкіри	7
3	Загальні принципи терапії хворих на шкірні хвороби	8
4	Професійні дерматози. Методи їх діагностики, роль шкірно-алергічних проб	5
5	Пухирчаті дерматози. Клінічні, цитологічні, імунофлюоресцентні методи діагностики	5

6	Дерматомікози. Клінічні, мікроскопічні та бактеріологічні методи діагностики. Лабораторні критерії виліковності	5
7	Серологічна діагностика сифілісу; значення РВ, РІТ, РІФ, РМП та ІФА в діагностиці сифілісу. Роль вассерманізації населення в боротьбі з розповсюдженням сифілісу. Хибнопозитивні реакції на сифіліс	5
8	Аутоімунні захворювання (червоний вовчак, склеродермія, дерматоміозит): класифікація, клініка, лабораторна діагностика	5
9	Мікроскопічні, бактеріологічні, імунологічні (ІФА та імунофлюоресцентні), молекулярні методи діагностики гонореї та негонорейних уражень сечостатевого органу	5
	РАЗОМ:	50

8. Список основної та додаткової літератури

8.1 Основна література

1. Дерматологія і венерологія: підручник / В.І. Степаненко, А.І. Чоботарь, С.О. Бондарь та ін. — 2-е видання, «Медицина» 2020. - 336 с.
2. Дерматологія. Венерологія. (за редакцією Степаненко В.І.) Київ: «КИМ», 2013. –902с.

8.2 Додаткова література

1. Дюдюн А.Д. та співавт. Інфекції, що передаються статевим шляхом (навчальний посібник).-Київ: Поліграф плюс, 2012.-133 с.
2. Запорожан В.М., Аряєв М.Л. ВІЛ – інфекція і СНІД. - К.: „Здоров'я”,2004, -635с.
3. Дерматовенерологія. Лікарські засоби [Електронний ресурс] / Степаненко В.І., Головченко Д.Я., Іванов С.В., Міхеев О.Г. // Державний формуляр лікарських засобів. Випуск восьмий; ред.кол. Аряєв М.Л., Бебешко В.Г., Глумчер Ф.С. та ін. – К. : Міністерство охорони здоров'я. – 2016. – Режим доступу: <http://www.dec.gov.ua/index.php/ua/informatsijno-poshukova-sistema-elektronnij-formulyar>

9. Контроль і оцінка результатів навчання

9.1 Види контролю (поточний та кінцевий диференційний залік))

Види: поточний, диференційований залік.

Методи: тестування та бліц-опитування; розв'язування ситуаційних задач; оцінка і трактування клініко-лабораторних та інструментальних обстежень; питання до поточного контролю і підсумкового модульного контролю; контроль практичних навичок.

9.2 Форми контролю

Оцінка за модуль визначається як сума оцінок поточної навчальної діяльності (у балах) та оцінки заліку (у балах), яка виставляється при оцінюванні теоретичних знань та практичних навичок відповідно до переліків, визначених програмою дисципліни.

Максимальна кількість балів, що присвоюється студентам при засвоєнні розділу) – 200, в тому числі за поточну навчальну діяльність – 120 балів (60%), за результатами диференційованого заліку – 80 балів (40%).

10. Політика навчальної дисципліни

Обов'язкове дотримання академічної доброчесності студентами, а саме:

- самостійне виконання всіх видів робіт, завдань, форм контролю, передбачених робочою програмою даної навчальної дисципліни;
- посилення на джерела інформації у разі використання ідей, розробок, тверджень, відомостей;
- дотримання норм законодавства про авторське право і суміжні права;
- надання достовірної інформації про результати власної навчальної (наукової, творчої) діяльності, використанні методики досліджень і джерела інформації.